

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Frank Jensen):

Vi skal gerne tage det igen. Nu er det ikke det, der er til debat, men for alles skyld vil jeg sige, at det, der er mit synspunkt, er følgende: Jeg tror ikke på, at man, hvis man gennemfører et forslag om anonym vidneførsel, så vil få domstolene til at dømme nogen på den forklaring, man får på baggrund af den anonyme vidneførsel. Så kan den være et led i en samlet vurdering af sagen, men jeg tror ikke, at man får en domstol til at dømme på det grundlag. Jeg mener i øvrigt også, at det er i modstrid med vigtige retsprincipper og det, der kendetegner retsstaten.

Det er mit synspunkt. Men det kan godt ske, at hr. Helge Adam Møller kan finde eksempler på, at der er lande, der har det. Og det kan også være, at der har været perioder i Danmarks historie, hvor man har haft videre rammer for anonym vidneførsel, end man har i dag.

Vi har det vidnebeskyttelsesprogram, de vidnebeskyttelsesbestemmelser, der er knyttet til lovgivningen i dag, og dem bruger domstolene naturligvis. Der kan man betrygge vidner langt hen ad vejen, og i øvrigt er situationen i Danmark den, at det at vidne ved danske domstole er meget betryggende. Det er meget, meget sjældent, at et vidne kommer ud for begivenheder, der knytter sig til den gerning, vedkommende vidner om. Heldigvis. Og det skal vi jo alle sammen bidrage til og forklare ude i det ganske land, så vi ikke skræmmer personer, så de ikke tør vidne ved danske domstole.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg tror, vi skal holde os til lovforslaget, og det drejer sig ikke om anonyme vidner.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Nu sagde justitsministeren, at lovforslaget her jo ikke omhandlede efterretningsaktivitet. Derfor vil jeg godt høre, om ministeren ikke kan bekræfte, at det her lovforslag og spørgsmålet om at kunne indhente oplysninger, teleoplysninger, ikke bare omhandler forbrydelser, som er begået, men også omhandler mistanke om forbrydelser, som kan blive begået i fremtiden, altså som blot er planlagt.

For ellers er der simpelt hen noget i ministerens fremlæggelsespapir, jeg ikke forstår.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Frank Jensen):

Hr. Søren Søndergaard har ret i, at der kan være tale om kriminalitet, som planlægges. Det er ikke kun – jeg skal undskylde, hvis jeg kom til at skabe det indtryk – kriminalitet, der er begået.

Det kan knytte sig til kriminalitet, men det skal være en kriminalitet af den karakter, at strafferammen er over 6 år, og at der er tale om fare for menneskers liv, helbred og store samfundsværdier.

Så det kan godt knytte sig til det område, som hr. Søren Søndergaard spurgte om, men det er ikke rettet ind mod efterretningsmæssige spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Det vil sige, at det f.eks. kunne være blevet anvendt i forbindelse med Ribuskonflikten, hvor jeg jo mener, at man med henvisning til den paragraf i straffeloven, der omhandler samfærdsel mellem landsdelene, den udvidede sabotageparagraf, faktisk gav tilladelse til rumaflytning.

Det vil sige, at man i en lignende situation ville kunne give denne her tilladelse. Det kan ministeren formentlig bekræfte heroppefra.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Første behandling af lovforslag nr. L 209: Forslag til lov om ændring af straffeloven og retsplejeloven. (Forvoldelse af fare for smitte med en livstruende og uhelbredelig sygdom). Af justitsministeren (Frank Jensen). (Fremsat 28/3 2001).

Lovforslaget sættes til forhandling.